

Valami baj van a kábelbilincsekkel

Az Erzsébet-híd épülését figyelemmel kísérik az egész országban. A fővárosiak, mikor arra járnak, nézik, hogy haladnak a munkálatok, és jóleső elismeréssel nyugtázzák a haladás szembetűnő jegeit.

A Ganz-MÁVAG-osok pedig, érthetően az építők, a közreműködők érdeklődésével figyelik a híd sorsát, nemcsak a Duna-parton, hanem itt, a gyárban is.

Nem csekély aggodalmat keltett tehát a hír,

hogy az Erzsébet-híd kábelbilincseivel, amelyek az acélmű gyáregységben készülnek, „valami baj van” — bizonytalanul haladnak a munkálatok.

Az Acélmű főmérnökét és más műszaki szakembereit kerestük fel azért, hogy tájékoztatást kapjunk a híd ott

készülő alkatrészének sorsáról.

1961 februárban adott fel a hidgyár egy megrendelést az Acélműnek, amelyben három—három darab — az Erzsébet-híd építéséhez szükséges — kábelbilincs elkészítése szerepelt. Az Acélmű a megrendelést, kísérleti gyártmányként, elvállalta.

A kísérleti darabokkal még 1961 szeptemberben elkészültek, és az illetékes hidgyári bizottság megállapította, hogy azok megfelelnek a követelményeknek. A próbadarabok jóváhagyása után került sor újabb nagyarányú rendelésre, amelynek alapján megindulhatott a tulajdonképpeni gyártás. Ekkor rögzítették a szilárdsági tulajdonságokat és a kívánt méretet — egyéb követelményekről szó, illetve írás akkor nem esett.

Ennek alapján 1963 elején hozzákezdtek a gyártáshoz. Nyárra fordult már az idő, amikor kiderült egy újabb rendkívül fontos követelmény: a kábelbilincseket Csepelen meghatározott röntgen- és izotópvizsgálatoknak kell alávetni.

Természetesen akkor is meghosszabbodott volna ezzel a gyártási eljárás, ha nem kerül hiba napvilágra. A vizsgálatokkal azonban megállapították, hogy a kábelbilincsek horonyrészében repedések vannak. Az átvevők — a Földalatti Vasútépítő Vállalat szakemberei — az egész kábelbilincsmennyiséget le akarták selejtezni.

Ekkor azonban bizottság alakult a KGM Vaskohászati Igazgatóság és a Vasipari Kutatóintézet bevonásával, amely megállapította, hogy a repedések hegesztéssel javíthatók és így felhasználhatók az öntvények.

A Vasipari Kutatóintézet a javítás pontos technológiáját is megadta, mely szerint az öntvényeket fém-tiszta állapotig ki kell fagragni, utána behegeszteni, majd röntgenvizsgálatra küldeni. Amennyiben a vizsgálat eredménye megfelelő, befejezésül még egy hőkezelést kell alkalmazni. Ha a röntgenvizsgálaton még mindig hibát észlelnek, a javítási műveleteket megismétlik. Azokat az öntvényeket, amelyek többszöri javítás után sem megfelelők, új technológiával (mely a vizsgálati eredményeken alapszik) ismételtlen legvártják. Az új technológiával készített öntvények lényegesen jobbak, a horonyrészben repedés nem található.

Budapestre vonatkozó újságcikkek			
Szerző: <i>Székely János</i>		Cím: <i>Valami baj van a kábelbilincsekkel</i>	
Forrás: <i>Bauer - Híradó</i>			
(Hely)	1963. okt. 25.	(Idő)	(Köt. v. füz.)
			(Oldal)
Tárgy		OSZTÁLYOZÁS	
Hely		624.2	
Idő		1963	
Személy		Erzsébet-híd	
Helyszám			

119. Újságcikkek-egyítő - 113 - F. Ny. V. 14. - 7070

Dióhéjban ennyi az Erzsébet-híd kábelbilincseinek a története. Ebből a sűrített ismertetésből is látszik azonban, hogy sok huzavona, javítás és ebből adódó késelem elkerülhető lett volna, ha a feltételeket, követelményeket időben rögzítik.

Ha a próbaként készített kábelbilincseket és folyamatos gyártás során a többit is alávetik izotóp- és röntgenvizsgálatoknak (melyek szükségességéről az Acélmű illetékesei csak idén nyáron értesültek), addig folytatták volna a kísérletezést, míg sikerül repedésmentes öntvényt előállítani.

Így azonban a hosszas javítási műveletek miatt a gyártás elhúzódik. Eredetileg október végére kellett volna elkészülni az Erzsébet-hídhoz szükséges 112 kábelbilincsnek, és jelenleg mindössze 3 pár (6 darab) van, amelyik minden szempontból megfelelő.

Nem lehet figyelmen kívül hagyni, amikor a gyártási problémákról írunk, hogy az Erzsébet-híd teljesen új módon épül (világviszonylatban is csak néhány kábelhíd van még)

a hazai tapasztalatok pedig most alakulnak ki.

Mindenképpen hasznos lett volna, ha a külföldi tanulmányúton részt vevő küldöttségben, más szakemberek mellett az alapanyaggyártók is képviselve vannak. — Az újszerűség az öntvények előállítására éppen úgy érvényes, mint konstrukció és egyéb vonatkozásokban — mondották az Acélmű szakemberei, akiknek a számára ilyen esetekben meg kellene adni a tanulmányozás lehetőségét.

Gál Judit